

ANNA SEWELL

BLACK BEAUTY

Conform
**Programelor
școlare**
de
Limba
și Literatură Română
pentru
Clasele I-VIII

ANDREAS

1820 – 1878

Anna Sewell

BLACK BEAUTY

Traducere:

Consuela Tănase

Adaptare:

Laura Ivona Dumitru

ANDREAS

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SEWELL, ANNA - București: Andreas Print,
Black Beauty / Anna Sewell; trad.: Consuela Tănase
București: Andreas Print, 2013
ISBN 978-606-8271-26-2
I. Tănase, Consuela (trad.)

DIFUZOR EXCLUSIV:
AGENȚIA DE DIFUZARE DE CARTE
IVO PRINT

Calea Griviței nr. 158, demisol, sector 1, București

Tel./Fax: 021.222.07.67

E-mail: ivo_print@yahoo.com

Site: www.editura-andreas.ro

Titlul original: Black Beauty: His grooms and companions. The autobiography of a horse. *Black Beauty – Îngrijitorii și tovarășii săi. Autobiografia unui cal.* F. M. Lupton Publishing Company, New York, 24 Noiembrie 1877

Ilustrații: H. Toasperm, Jr.

© Editura **ANDREAS** PRINT, București, 2013

Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate editurii. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, stocată și retransmisă sub formă tipărită, electronică, mecanică, fotocopiată, audio sau sub orice altă variantă fără permisiunea scrisă a **Editură Andreas Print**.

Tehnoredactare: Gheorghe DUMITRU

Adaptare și prezentare: Laura-Ivona DUMITRU

Bun de tipar: 01.02.2013

Coli tipar: 15

Format: Z₆ (16/54x84 cm)

CUPRINS

Cine a fost Anna Sewell / 7

Partea 1 / 9

1. Prima casă / 9
2. Vânătoarea / 13
3. Dresajul / 17
4. Parcul Birtwick / 22
5. Un debutul favorabil / 26
6. Libertatea / 31
7. Ginger / 33
8. Povestea lui Ginger continuă / 39
9. Merrylegs / 43
10. Conversație în livadă / 47
11. Discuție cu cărțile pe față / 58
13. Însemnul Diavolului / 62
14. James Howard / 66
15. Bătrânul grăjdar / 69
16. Focul / 73
17. Discuția lui John Manly / 78
18. Mergând după doctor / 83
19. Doar ignoranță / 88
20. Joe Green / 91
21. Despărțirea / 94

Partea a 2-a / 97

22. Earlshall / 97
23. Încercarea de eliberare / 101
24. Lady Anne / 105
25. Reuben Smith / 112
26. Cum s-a sfârșit această poveste / 117
27. Decăderea / 121

28. Un cal dat spre închiriere și vizitii săi / 125
29. Londonezii / 129
30. Hoțul / 137
31. Mincinosul / 141

Partea a 3-a / 145

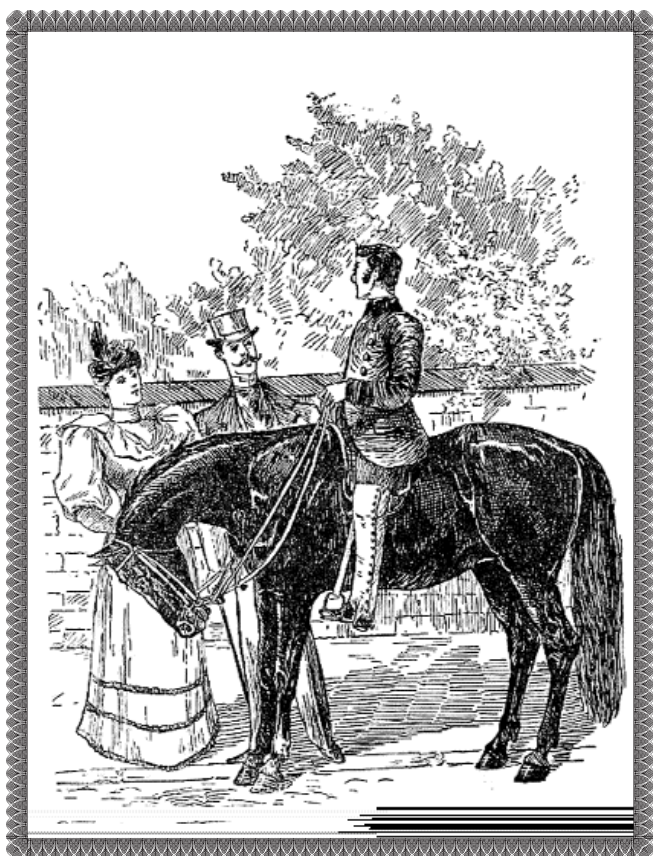
32. Târgul de cai / 145
33. Cal de trăsură în Londra / 150
34. Bătrânul cal de război / 155
35. Jerry Barker / 160
36. Trăsura de duminică / 166
37. Regula de aur / 171
38. Dolly și un adevărat gentleman / 175
39. Seedy Sam / 181
40. Biata Ginger / 185
41. Măcelarul / 188
42. Alegerile / 192
43. Prietenul la nevoie / 195
44. Bătrânul Căpitan și urmașul lui / 201
45. Anul Nou al lui Jerry / 206

Partea a 4-a / 214

46. Jakes și doamna / 214
47. Vremuri grele / 218
48. Fermierul Thoroughgood și nepotul său Willie / 223
49. Ultimul meu cămin / 228

Dedicație

Dragei și respectabilei mele mame, a cărei viață, ca și scrierile sale, a fost închinată binelui celor din jur. Această carte îi este dedicată cu afecțiune.

Cine a fost Anna Sewell

ANNA SEWELL s-a născut pe 30 martie 1820 în Anglia (Norfolk), într-o familie credincioasă. Părinții săi au fost Isaac Phillip Sewell și Mary Wright Sewell, aceasta remarcându-se prin cărțile scrise pentru copii.

Educația primară a primit-o acasă. Când Anna avea doisprezece ani, familia s-a mutat la Newington și acolo a mers prima dată la școală. Din nefericire, într-o zi, în timp ce se întorcea de la școală, a alunecat și s-a rănit grav la glezne. Familia a făcut tot posibilul pentru a o ajuta să se recupereze. În 1836, tatăl ei și-a luat un loc de muncă în Brighton, cu gândul de a face orice pentru sănătatea Annei. În ciuda tuturor eforturilor, Anna a fost nevoită să se folosească de o cărjă pentru a putea merge. Pentru deplasări mai lungi, utiliza mijloace de transport trase de cai. De aici nemaipomenita dragoste pentru aceste animale nobile.

Călătorea foarte mult cu mama sa, pentru a se alătura Bisericii Angliei, astfel întâlnind personalități

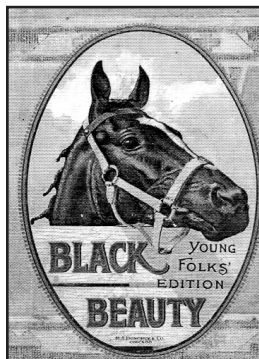

din lumea artei: scriitori, filozofi etc., ceea ce i-a dat imboldul pentru creație.

Unica lucrare, care de altfel i-a adus celebritatea, este *Black Beauty*, scrisă între anii 1871-1877, într-o perioadă în care boala o imobilizase la pat, și din această cauză era nevoită să-i dicteze mamei ceea ce aveau să devină paginile cărții. După spusele sale, scopul acestei opere era acela de a induce bunătate, simplitate și înțelegere în modul de a trata acest animal incomensurabil de frumos, de inteligent și de răbdător, care este calul. Titlul inițial: *Black Beauty – Îngrijitorii și tovarășii săi / Autobiografia unui cal*. În urma succesului acestei unice lucrări, Anna Sewell a intrat în rândul clasicilor literaturii pentru copii.

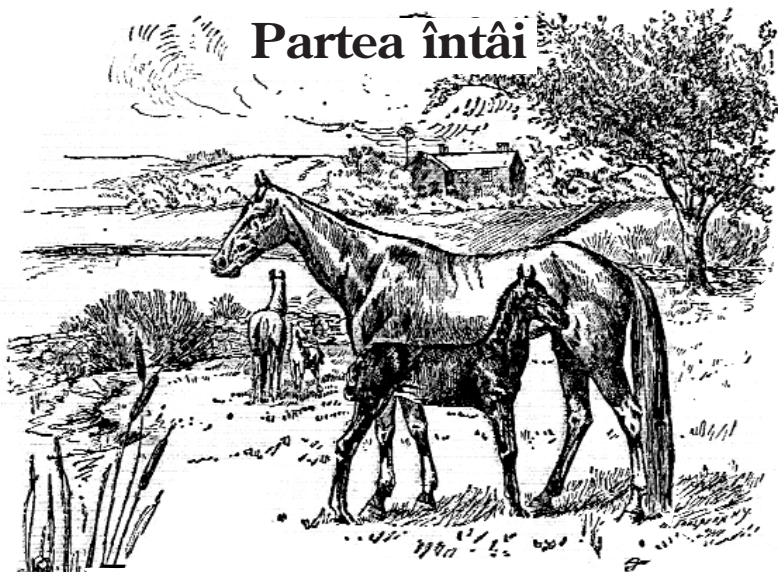
S-a stins din viață la 25 aprilie 1878, la doar câteva luni după publicarea cărții. A fost înhumată nu departe de Norwich. O placă memorială marchează locul ei de odihnă, iar în Norfolk (Great Yarmouth), unde s-a născut, există un muzeu memorial.

Anna Sewell face parte din galeria autorilor pe care i-au făcut celebri o singură operă.

Partea întâi

CAPITOLUL I

Prima casă

Primul lucru pe care mi-l amintesc bine a fost o pajiște cu un bazin cu apă limpede. Câțiva copaci, ce țineau umbra aplecați, papura de apă și crinii, care erau foarte înalți. Peste gardul viu, pe de o parte ne-am uitat la un câmp arat, iar pe de altă parte, ne-am uitat la poarta locuinței stăpânului nostru, care era așezată pe marginea drumului, în partea de sus a luncii, unde fusese o plantație de brazi, având în partea de jos un pârâu care curgea pe un teren abrupt.

Când eram mic, mă hrăneam din laptele mamei mele, pentru că nu puteam mânca iarbă. În timpul zilei, alergam, și noaptea mă așezam aproape de ea. Când era cald, obișnuiam să stau lângă iaz, la umbra copacilor, și când era frig, aveam un frumos și călduros șopron lângă plantație. Când am crescut destul de mare ca să pot mânca iarbă, mama era luată la muncă și se întorcea seara.

Erau șase mânji mai mari decât mine în luncă. Obișnuiam să alergăm cu toții și să ne distrăm; alergam la galop în jurul câmpului, cât de tare puteam. Uneori, ne jucam destul de dur, pentru că ei mușcau în mod frecvent și loveau cu copita. Într-o zi, mama necheză ca să vin să-mi spună:

– Aș vrea să fii un pic atent la ceea ce îți voi spune. Mânjii care locuiesc aici sunt foarte buni, dar sunt cai de ham, și desigur nu au învățat bunele maniere. Ai fost bine crescut și ești din neam ales, tatăl tău are un renume în aceste părți, bunicul tău a câștigat Cupa doi ani la cursele Newmarket, bunica ta a avut cea mai mare răbdare din câte am cunoscut, și cred că niciodată nu m-ai văzut să lovesc cu piciorul sau să mușc. Sper că vei crește blând, bun și că niciodată nu vei învăța lucruri rele. Fă-ți treaba cu bunăvoință, ridică bine picioarele în sus atunci când mergi la trap, nu mușca sau lovi, nici chiar în joacă.

Nu am uitat niciodată sfatul mamei, știam că este un cal înțelept, stăpânul nostru avea o părere bună despre ea. Numele ei era Ducesa, dar el o striga de obicei Pet*.

---

*Pet = animal drag, favorit.

Stăpânul nostru era un om bun. Ne-a dat mâncare, un adăpost bun și ne vorbea frumos, la fel cum o făcea cu copiii lui. Toți îl îndrăgeam, și mama îl iubea foarte mult. Când îl vedea la poartă, necheza de bucurie și alerga la trap. În timp ce o bătea ușor și o mângâia, spunea: „Ei bine, bătrână Pet, cum este Darkie al tău cel mic?“. Eram un cal de culoare negru-mat, așa că m-a numit Darkie. Îmi dădea o bucățică de pâine, care era foarte bună, și uneori aducea un morcov pentru mama. Toți caii ar fi venit la el, dar cred că noi eram favoriții. Mama îl ducea întotdeauna în oraș în zilele de târg.

Îmi aduc aminte că era un băiat din gospodărie, Dick. Acesta intra uneori în câmpul nostru pentru a aduna mure de pe gardul viu. După ce mânca tot ce voia, se distra cu mânjii, aruncând cu pietre și bucăți de lemn în ei, pentru a-i face să alerge. Nu ne supăram, pentru că puteam alerga, dar uneori câte o piatră ne lovea și ne rănea.

Într-o zi, în timpul acestui joc, el nu știa că stăpânul se afla în câmpul de alături și că se uita la tot ce se întâmpla. A sărit într-o clipă peste gardul viu și l-a prins pe Dick de braț, l-a tras de ureche până ce l-a făcut să țipe de durere. De îndată ce l-am văzut pe stăpân, am alergat spre el, pentru a vedea în ce direcție a luat-o.

– Băiat rău, a spus el, băiat rău, să alunge mânjii... Nu este prima dată, nici a doua, dar va fi ultima. Acum, ia-ți banii și du-te acasă; nu vreau să te mai văd la ferma mea.

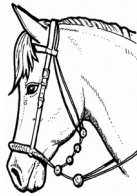

Așa că nu l-am mai văzut niciodată pe Dick. Bătrânul Daniel, omul care avea grijă de cai, era la fel de blând ca și stăpânul nostru, așa că ne era foarte bine.

CAPITOLUL 2

Vânătoarea

u puțin timp înainte de a împlini doi ani, s-a întâmplat ceva ce nu voi uita niciodată. Era la începutul primăverii. Dăduse un pic de îngheț și o ceață deasă încă plutea deasupra plantațiilor și pajiștilor. Eu și ceilalți mânji ne hrăneam în josul câmpului, când am auzit de la distanță ceea ce semăna cu strigătul câinilor. Cel mai bătrân dintre mânji a ridicat capul, a ciulit urechile și a zis:

– Sunt câini de vânătoare!

Imediat toți mânjii am alergat spre deal, de unde puteam privi peste gardul viu. Mama și un cal de echitație bătrân al stăpânului nostru stăteau aproape și părea că știu totul despre ce se petrece.

– Au luat urma unui iepure, a spus mama, și în cazul în care vin pe aici, vom vedea vânătoarea.

Curând toți câinii erau pe câmpul de grâu de lângă noi. Niciodată nu am auzit un așa zgomot. Nu lătrau, nu scheunau, doar o țineau întruna cu „yo! o! yo!, o!” cât puteau de tare. După ei venea un număr mare de oameni călare, mânănd caii în galop. Calul bătrân fornăia și se uita cu nerăbdare după ei.

